

De rol van de Algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie bij de selectie en evaluatie van de mandaathouders bij de geïntegreerde politie

1. PROBLEEMSTELLING

1. Naar aanleiding van een klachtonderzoek met betrekking tot het verloop van een selectiecommissie voor gerechtelijk directeur in 2013 werden door het Vast Comité P een aantal disfuncties vastgesteld. Aangezien bovendien bleek dat, in tegenstelling met de samenstelling van de selectiecommissies voor korpschef van de lokale politie, de inspecteur-generaal (IG) van de Algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie (AIG), geen deel uitmaakt van de selectiecommissie voor gerechtelijk directeur werd ervoor geopteerd om de coherentie in deze deelname enerzijds en de rol van de IG in dergelijke commissies anderzijds naderbij te bekijken.

2. ANALYSE

2.1. Algemeen

2. De selectie en evaluatie van mandaathouders wordt momenteel¹ geregeld door titel III van deel VII RPPol². Die titel III ('*De aanwijzing voor een mandaat*') regelt, naast algemene bepalingen, de aanwijzing voor een mandaat, de evaluatie van de mandaathouder, de hernieuwing van het mandaat, de beëindiging ervan en de herplaatsing.

3. De volledige samenstelling van de verschillende selectie- en evaluatiecommissies voor mandatarissen, zoals voorzien in titel III van deel VII RPPol, wordt *pro memorie* weergegeven in bijlage 1.

4. Navolgend wordt in tabel 1, voor wat betreft selectie, respectievelijk evaluatie van mandaathouders, samenvattend de eventuele aanwezigheid van de IG in dergelijke commissies weergegeven. In een navolgend hoofdstuk wordt vervolgens afzonderlijk ingezoomd op evaluatie, respectievelijk selectie.

¹ Het koninklijk besluit van 18 september 2008 tot wijziging van sommige bepalingen inzake de mandaten bij de politiediensten wijzigde de volledige titel III (art. VII.III.1 tot en met VII.III.111) van deel VII RPPol - BS 9 oktober 2008.

² Koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, BS 31 maart 2001.

	Selectiecommissie	Evaluatiecommissie
Lokale politie		
• Korpschef (de lokale selectiecommissie)	IG is <u>bijzitter</u> ³ (art. VII.III.58 RPPol)	IG is <u>bijzitter</u> (art. VII.III.71 RPPol)
• Korpschef (de nationale selectiecommissie) ⁴	IG is <u>geen</u> lid (art. VII.III.59 RPPol)	
Federale politie		
• Commissaris-generaal	IG is <u>voorzitter</u> (art. VII.III.61 RPPol)	IG is <u>geen</u> lid (art. VII.III.72 RPPol)
• Directeur-generaal	IG is <u>geen</u> lid (art. VII.III.62 RPPol)	IG is <u>bijzitter</u> (art. VII.III.73 RPPol)
• Dirco	IG is <u>geen</u> lid (art. VII.III.63 RPPol)	IG is <u>voorzitter</u> (art. VII.III.74 RPPol)
• Dirjud	IG is <u>geen</u> lid (art. VII.III.65 RPPol)	IG is <u>voorzitter</u> (art. VII.III.75 RPPol)
• Directeur	IG is <u>bijzitter</u> (art. VII.III.67 RPPol) ⁵	IG is <u>bijzitter</u> (art. VII.III.76 RPPol) ⁶

Tabel 1. Deelname van de inspecteur-generaal aan evaluatie- en selectiecommissies.

5. Wanneer in tabel 1 verwezen wordt naar ‘evaluatiecommissies’, wordt samenvattend bedoeld op de verschillende mogelijke evaluaties van een mandaathouder. Er kunnen met name, afhankelijk van de finaliteit, drie soorten evaluaties onderscheiden worden: (1) de evaluatie op verzoek van de mandaathouder, die om hernieuwing van zijn mandaat verzoekt (de ‘eindevaluatie’), (2) de evaluatie in het kader van een eventuele voortijdige beëindiging van het mandaat (de ‘punctuele evaluatie’) en (3) de ‘specifieke tussentijdse evaluatie’ van de commissaris-mandaathouder met het oog op zijn bevordering tot hoofdcommissaris van politie⁷.

6. We wijzen er tevens op dat het ambt van ‘directeur binnen het commissariaat-generaal of een algemene directie van de federale politie’ voor de volledigheid in huidig overzicht wordt meegenomen maar sinds de wijzigingen aan artikel 66 van de wet van

³ De inspecteur-generaal is slechts lid van de selectiecommissie sinds de wijziging van het toenmalige artikel VII.III.75 RPPol (later art. VII.III.58) door het koninklijk besluit van 27 april 2007 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (BS 23 mei 2007). Voorheen was de IG geen lid van de selectiecommissie.

⁴ Voor wat betreft de rol van de inspecteur-generaal als bijzitter in de selectiecommissie van lokale korpschef dient een randbemerking te worden gemaakt. Het geciteerde artikel VII.III.58 RPPol verwijst naar de **plaatselijke selectiecommissie voor het ambt van korpschef** (cf. art. 48 en 50 WGP). Maar art. 50, vierde lid, WGP voorziet dat de gemeenteraad/politieraad ook een beroep kan doen op een selectiecommissie die door de minister van binnenlandse zaken wordt samengesteld. In deze **nationale selectiecommissie voor het ambt van korpschef** heeft de inspecteur-generaal dan weer GEEN zitting (cf. artikel VII.III.59 RPPol).

⁵ Voorafgaandelijk aan het koninklijk besluit van 18 september 2008 tot wijziging van sommige bepalingen inzake de mandaten bij de politiediensten (BS 9 oktober 2008) werd een en ander geregeld door het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende samenstelling van de selectiecommissie voor de mandaten van directeur binnen het commissariaat-generaal of een algemene directie van de federale politie (BS 10 januari 2007).

⁶ Voorafgaandelijk aan het koninklijk besluit van 18 september 2008 tot wijziging van sommige bepalingen inzake de mandaten bij de politiediensten (BS 9 oktober 2008) werd een en ander geregeld door het koninklijk besluit van 4 juli 2004 houdende samenstelling van de evaluatiecommissie voor de mandaten van directeur bij de federale politie (BS 28 juli 2004).

⁷ Op basis van artikel 135ter van de Exoduswet kan een commissaris die een mandaat uitoefent, na het derde jaar van zijn mandaat, bevorderd worden in de graad van hoofdcommissaris, voor zover hij/zij een evaluatie met de vermelding “goed” heeft gekregen.

26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten⁸, aangebracht door de wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten⁹, niet langer als een mandaat wordt aanzien.

2.2. Werklast voor de IG

7. Navolgend wordt in tabel 2, respectievelijk tabel 3, weergegeven aan hoeveel evaluatie-, respectievelijk selectiecommissies de IG sinds 2005 deelnam¹⁰.

EVALUATIECOMMISSIES										
	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
Lokale politie										
• Korpschef	10	7	15	112	5	9	4	9	154	77
Federale politie										
• Commissaris-generaal										
• Directeur-generaal	0	0	0	2	0	0	0	0	0	
• Dirco	0	1	2	4	12	0	1	0	4	20
• Dirjud	2	4	1	0	15	0	0	0	0	29
• Directeur	1	0	1	0	12	0	0	0	6	21
TOTAAL	10	12	19	118	44	9	5	9	164	147

Tabel 2. Werklast voor de inspecteur-generaal op het vlak van evaluatiecommissies.

SELECTIECOMMISSIES										
	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
Lokale politie										
• Korpschef	11	15	10	12	10	4	14	2		
Federale politie										
• Commissaris-generaal	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0
• Directeur-generaal										
• Dirco										
• Dirjud										
• Directeur	0	3	2	6	0	0	3	0		
TOTAAL	11	18	12	19	10	4	17	3	0	0

Tabel 3. Werklast voor de inspecteur-generaal op het vlak van selectiecommissies.

8. Hieruit blijkt dat vooral de evaluatiecommissies bijzonder groot in aantal kunnen zijn. Dat, zoals blijkt uit tabel 2, dit aantal varieert door de jaren heen is uiteraard een gevolg van het feit dat op het ogenblik van de politiehervorming bijna alle korpschefs gelijktijdig werden aangesteld. Dit verklaart de ‘dip’ in de cijfers in 2007-2009. Stilaan zullen de aanstellingen, en bijgevolg ook de evaluaties, beter in tijd gespreid worden.

⁸ BS 30 april 2002.

⁹ BS 31 maart 2014.

¹⁰ De gegevens van de jaren 2005-2012 zijn deze zoals door de AIG weergegeven in haar jaarverslagen, voorhanden op <http://www.aigpol.be/nl/>. De gegevens voor 2013 en 2014 werden bijkomend opgevraagd aan de directie statuten van de AIG.

De inspecteur-generaal verwijst, in ons gesprek, zelf ook spontaan naar deze uitzonderlijk hoge werklast, temeer daar hij momenteel al de betrokken commissies in persoon dient bij te wonen, bij gebrek aan de aanstelling van een adjunct.

9. De inspecteur-generaal wijst er inzake de werklast bovendien op dat een selectiecommissie voor de aanstelling van een korpschef steeds minimaal tweemaal samenkomt. Op een eerste vergadering wordt de ontvankelijkheid van de kandidaten overlopen, de procedure besproken en wordt de verdeling van de op te stellen vragen besproken. Op een tweede vergadering worden de vragen effectief besproken teneinde overlapping te vermijden. Dergelijke vergaderingen gaan steeds reëel door en worden volgens de inspecteur-generaal nooit ‘virtueel’ gehouden, wat uiteraard soms behoorlijke kalenderproblemen geeft voor commissies met zeven leden (verwijzend naar de lokale selectiecommissie voor het ambt van korpschef) waaronder een aantal externe experts.

10. In het geval van evaluatiecommissies is er in principe slechts één vergadering, alhoewel de IG stelt dat hij in die commissies waarin hij de voorzittersrol waarneemt in de toekomst ook op een voorafgaande vergadering zal aandringen.

2.3. Evaluatiecommissies

2.3.1. Deelname van de inspecteur-generaal

11. Sinds de politiehervorming is de IG lid geweest (al of niet als voorzitter dan wel als bijzitter) van de evaluatiecommissies van de verschillende mandatarissen van de geïntegreerde politie, enkel de evaluatiecommissie met betrekking tot de commissaris-generaal van de federale politie vormt hierop een uitzondering, het betreft de enige evaluatiecommissie waarvan de IG geen lid is.

2.3.2. De rol van de IG/AIG - Informatiegaring

12. Artikel VII.III.78 RPPol stelt dat de evaluatie mede steunt op de gegevens die blijken uit “...de bevragingen en uit de vaststellingen van de algemene inspectie die deze heeft gedaan in het raam van haar opdrachten”.

13. Artikel VII.III.80 RPPol verduidelijkt terzake: “De bevragingen kunnen geschieden bij de bestuurlijke en gerechtelijke overheden, de onmiddellijke medewerkers die onder het gezag staan van de mandaathouder, alsook bij eenieder die voor de evaluatie van de mandaathouder nuttige gegevens kan aanbrengeen.

Indien er geen bevragingen beschikbaar zijn, kan de voorzitter van de evaluatiecommissie de nodige bevragingen doen of laten doen door de algemene inspectie.

De overeenkomstig het eerste en het tweede lid bekomen bevragingen waarop de evaluatiecommissie bij haar evaluatie een beroep wil doen, kunnen slechts worden aangewend na aan de mandaathouder de gelegenheid te hebben geboden zich over deze bevragingen uit te spreken. Benevens zijn loutere deelname aan de commissie wordt hem een toegevoegde waarde toegekend”.

14. Met het oog op de eerste tussentijdse evaluatie van de initiële “primo-benoemingen” werd een gedetailleerde procedure toegelicht in de ministeriële omzendbrief GPI 41 van 24 december 2003 houdende nadere richtlijnen inzake de evaluatie van bepaalde

mandaathouders¹¹. In de betrokken omzendbrief wordt o.a. eveneens specifiek ingegaan op de rol van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie, waarbij wordt gepreciseerd dat wanneer de IG een evaluatiecommissie voorziet, hij dezelfde taken en bevoegdheden heeft als de andere voorzitters, maar dat wanneer hij deelneemt als gewoon lid van een evaluatiecommissie, “... hij gehouden is om een actieve rol op zich te nemen bij het verzamelen van de nodige inlichtingen, ondermeer via de gedeconcentreerde diensten” en verder “De inspecteur-generaal moet op de medewerking kunnen rekenen van alle, in voorkomend geval, zowel interne als externe auditdiensten en controle-organen...”¹².

15. Dezelfde verwijzingen naar deze actieve rol werden opgenomen in de ministeriële omzendbrief GPI 43 van 28 februari 2005 houdende richtlijnen betreffende het verzoek tot hernieuwing van bepaalde mandaathouders¹³. Zoals de omzendbrief aangeeft, was het de bedoeling om richtlijnen te verstrekken met het oog op de evaluatie van deze primo-benoemden na afloop van hun eerste termijn van vijf jaar.

16. De inspecteur-generaal en de dienst statuten van de AIG bevestigen tijdens het huidig onderzoek dat deze actieve informatiegaring ook effectief gebeurt. In het Jaarverslag 2011-2012 van de AIG wordt de uitvoering van deze opdracht als volgt verwoord: “*De Directie Statuten (IGST) staat in voor de voorbereiding van de evaluatiedossiers voor de inspecteur-generaal. De IGST-leden, die de evaluatiedossiers behandelen, stellen voor elk dossier een aantal welbepaalde controlehandelingen. In een eerste fase worden alle relevante inlichtingen bij de interne en externe partners verzameld. Deze infogaring heeft betrekking zowel op de korpswerking in het algemeen als op de wijze van functioneren van de korpschef in het bijzonder. Op basis van de ingewonnen inlichtingen deelt de inspecteur-generaal zijn visie op het functioneren van de korpschef aan de burgemeester-voorzitter van de evaluatiecommissie mee. In een tweede fase wordt het activiteitenverslag, dat de mandaathouder verplicht bij zijn verzoek tot hernieuwing van zijn mandaat moet voegen, geanalyseerd. Deze analyse laat de inspecteur-generaal toe om gerichte (kritische) vragen aan de mandaathouder te stellen tijdens het evaluatiegesprek*”¹⁴.

17. De dienst statuten van de AIG wijst ons er expliciet op dat de GPI 41 en GPI 43 enkel en alleen betrekking hebben op de evaluatie van mandatarissen in het kader van de primo-benoemingen. De GPI 43 stelt expliciet dat de regeling “*en régime*” het voorwerp zal uitmaken van een derde en laatste omzendbrief. Dergelijke omzendbrief voor de regeling “*en régime*” was ook al aangekondigd in de voorafgaande ministeriële omzendbrief GPI 41. Tot op heden is deze nog niet verschenen, waardoor voor de praktische gang van zaken en voor de invulling van de rol van AIG, *dixit* de dienst statuten van de AIG, tot op heden nog steeds wordt teruggevallen op voornoemde omzendbrieven. Geen van beide genoemde omzendbrieven heeft echter betrekking op de toestand “*en régime*”, noch zijn beide aangepast aan de huidige, inmiddels gewijzigde, wettelijke en reglementaire bepalingen.

18. Tot slot kan met betrekking tot de informatiegaring de vraag gesteld worden met welke finaliteit deze juist gebeurt en welke bronnen hiervoor geraadpleegd kunnen worden. Een en ander vraagt verduidelijking.

¹¹ BS 31 december 2003.

¹² GPI 41, punt 5.3.

¹³ BS 4 maart 2005.

¹⁴ Jaarverslag AIG 2011-2012, 44.

- *Secretariaatsrol*

19. Volgens de wettelijke bepalingen wordt iedere evaluatiecommissie bijgestaan door een secretaris. Die secretaris wordt aangewezen door de voorzitter van de betrokken commissie¹⁵.

20. Daar waar de IG de voorzittersrol van dergelijke commissie waarneemt (in de commissies voor gerechtelijk directeur en bestuurlijk directeur-coördinator van de federale politie), neemt de dienst statuten van de AIG de secretariaatsrol waar.

21. In de gevallen dat de IG bijzitter is, wordt de secretaris aangeduid door de voorzitter. Sinds een aantal jaren is de praktijk geëvolueerd in die zin dat de secretaris nog steeds wordt aangeduid door de voorzitter, maar de dienst statuten van de AIG telkenmale spontaan ‘technische ondersteuning’ aan de betrokken secretaris aanbiedt. Een en ander blijkt gegroeid ingevolge de vaststellingen van de IG tijdens de opeenvolgende deelnames aan diverse commissies. Zijn aanvoelen dat er nood was aan een grotere eenvormigheid leidde tot dit aanbod van de AIG.

22. In het Jaarverslag 2011-2012 verwoordt de AIG dit als volgt: “*In de marge van hun controleopdrachten geven de IGST-leden, wegens hun opgebouwde expertise in de materie, aan de secretarissen van de evaluatiecommissies herhaaldelijk technisch advies over de evaluatieprocedure*”¹⁶. De AIG-dienst statuten verduidelijkt ons in het raam van huidig onderzoek dat dit aanbod als volgt wordt geconcretiseerd: bij aanvang van de procedure richt de AIG een standaardmail aan de secretaris van de commissie waarbij een informatiepakket wordt overgemaakt inhoudende (1) een overzicht van de wettelijke en reglementaire bepalingen (waarbij voor wat betreft de ontbrekende aspecten (*cf. infra*) de nodige suggesties worden gedaan), (2) een model van evaluatieverslag en (3) een overzicht van de diverse stappen van de procedure waarmee de secretaris rekening dient te houden bij de planning. Kopie van de standaardmail wordt gevoegd in bijlage 2.

2.4. Selectiecommissies

2.4.1. Deelname van de inspecteur-generaal

23. Voor de selectiecommissies is de toestand verschillend. In tegenstelling met de evaluatiecommissies van mandatarissen, is de IG niet steeds lid (geweest) van de selectiecommissies. In de initiële bepalingen van de RPPol was immers niet voorzien dat de IG lid was van enige selectiecommissie, met uitzondering van die voor commissaris-generaal van de federale politie¹⁷. Met andere woorden, net de omgekeerde situatie dan bij de evaluatiecommissies waar de IG lid was van alle commissies met uitzondering van die van de commissaris-generaal. Door de jaren heen is daar echter verandering in gekomen.

24. Zo was de initiële ‘plaatselijke selectiecommissie voor het ambt van korpschef’ samengesteld uit drie leden: (1) een korpschef (die optrad als voorzitter), een bestuurlijk directeur-coördinator en een deskundige¹⁸. Met het koninklijk besluit van 16 april 2002 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van

¹⁵ Cf. RPPol, art. VII.III.71 tot en met VII.III.76.

¹⁶ Jaarverslag AIG 2011-2012, 44.

¹⁷ Het initiële artikel VII.III.78 voorzag dat de inspecteur-generaal voorzitter was van de selectiecommissie voor het ambt van commissaris-generaal.

¹⁸ Het initiële artikel VII.III.75 RPPol.

het personeel van de politiediensten¹⁹ werd de samenstelling van de plaatselijke selectiecommissie voor het ambt van korpschef gewijzigd en uitgebreid van drie naar vijf leden door toevoeging van enerzijds de burgemeester, of de voorzitter van het politiecollege, (die dan ook de rol van voorzitter ging waarnemen) en anderzijds de gouverneur of de door hem aangewezen arrondissementscommissaris²⁰. Het is vervolgens slechts bij de nieuwe wijziging van art. VII.III.75 RPPol door het koninklijk besluit van 27 april 2007 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten²¹ dat de inspecteur-generaal bijzitter wordt in de selectiecommissie in kwestie. Op dat ogenblik wordt de plaatselijke selectiecommissie voor het ambt van korpschef uitgebreid van vijf naar zeven leden door toevoeging van twee extra bijzitters, zijnde de procureur des Konings van het betrokken gerechtelijk arrondissement en de inspecteur-generaal of de door hem aangewezen adjunct-inspecteur-generaal²².

25. Tegelijkertijd dient erop gewezen dat de, weliswaar weinig gebruikte, nationale selectiecommissie voor het ambt van korpschef (commissie waarop de gemeenteraad, of de politieraad, een beroep kan doen indien gewenst²³) slechts bestaat uit drie commissieleden maar zonder betrokkenheid van de inspecteur-generaal²⁴.

26. Bijkomend valt op dat bij de bijzondere procedure die, ten tijde van de politiehervorming, in het leven werd geroepen voor de aanvankelijke primo-benoemingen de IG dan weer wel in de selectiecommissies voor korpschef werd voorzien (echter niet in die voor gerechtelijk directeur, noch voor bestuurlijk directeur-coördinator). Een eventuele coherentie in de gevolgde lijn kunnen wij met andere woorden niet ontdekken.

2.4.2. *De rol van de IG/AIG*

27. Daar waar (*cf.* randnummers 12-15) aan de IG een bijzondere rol wordt toegekend in de evaluatiecommissies, is dit niet het geval voor zijn aanwezigheid in de selectiecommissies. Er is geen enkele wettelijke bepaling ter zake.

28. Er bestaan evenmin omzendbrieven die de rol van de IG, dan wel de procedure van de selectiecommissies verduidelijken. De enige, beperkte, tekst in dit verband is de ministeriële omzendbrief ZPZ 25 van 7 december 2005 houdende procedures voor hernieuwing en aanwijzing “*en régime*” in het mandaat van korpschef²⁵. Die omzendbrief handelt echter over de voordrachtsdossiers voor de aanstelling/hernieuwing van een korpschef, waarbij kan worden opgemerkt dat ook deze tekst inmiddels niet meer werd aangepast aan de gewijzigde regelgeving.

29. De IG en de directie statuten van de AIG brengen ons, in het raam van huidig onderzoek, ter kennis dat in de praktijk daarom naar analogie van de evaluatiecommissies wordt gehandeld.

¹⁹ BS 25 april 2002.

²⁰ Koninklijk besluit van 16 april 2002 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, artikel 11 (wijziging van artikel VII.III.75 RPPol).

²¹ BS 23 mei 2007.

²² Koninklijk besluit van 27 april 2007 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, artikel 1 (wijziging van artikel VII.III.75 RPPol), BS 23 mei 2007.

²³ Wet tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus, art. 50.

²⁴ RPPol, artikel VII.III.59.

²⁵ BS 15 december 2005.

- *Infogaring*

30. Voor zover wij vernemen van de IG en van de dienst statuten van de AIG, wordt, naar analogie van de rol van de IG in de evaluatiecommissies, door de AIG getracht een actieve rol te vervullen inzake informatiegaring betreffende de kandidaten die door de selectiecommissie dienen te worden beoordeeld.

31. Onder verwijzing naar randnummer 18 kan ook hier de vraag gesteld worden met welke finaliteit deze informatiegaring juist gebeurt en welke bronnen hiervoor geraadpleegd kunnen worden.

- *Secretariaatsrol*

32. Voor de selectiecommissie waarvan de IG voorzitter is (enkel deze van commissaris-generaal) wordt door de directie statuten van de AIG de secretariaatsrol waargenomen. Voor de commissies waarin de IG bijzitter is, wordt, naar analogie van het aanbod bij de evaluatiecommissies (*cf.* randnummers 21-22), technische ondersteuning aan de door de voorzitter aangeduide secretaris aangeboden. Bij aanvang van de procedure richt de AIG een (aangepaste) standaardmail aan de secretaris van de commissie waarbij een informatiepakket wordt overgemaakt inhoudende (1) verwijzing naar de correcte wettelijke en reglementaire bepalingen, (2) voeging van een model van proces-verbaal betreffende het ontvankelijkheidsonderzoek en (3) voeging van een model van proces-verbaal inzake de geschiktheidsbeoordeling. Kopie van de standaardmail wordt gevoegd in bijlage 3.

33. De IG en de directie statuten van de AIG wijzen erop dat men er via dit aanbod in slaagt om de selecties eenvormiger te laten verlopen. De directie statuten benadrukt bovendien dat voorheen een aanbod bestond van de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene directie veiligheid en preventie, Directie politiebeheer. Door die dienst was een nota met toelichting over de aanwijzing “*en régime*” van het mandaat van korpschef opgesteld. Die werd op zijn website digitaal ter beschikking gesteld samen met typedocumenten²⁶. Sinds de belangrijke wijzigingen aan de bepalingen van het mandaat, door de vervanging van de volledige titel III van deel VII RPPol door het koninklijk besluit van 18 september 2008 tot wijziging van sommige bepalingen inzake de mandaten bij de politiediensten²⁷ werden de nota en de typedocumenten ingetrokken, zonder dat een alternatief werd aangeboden. Tot op vandaag kan men vaststellen dat de hiertoe voorziene webpagina <https://www.besafe.be/politiebeheer/loopbaan-van-hogere-officieren/modeldocumenten> vermeldt: “*Deze pagina is onder constructie. Probeer later nog eens*”.

34. Een dergelijke ondersteuning lijkt echter nuttig aangezien de secretarissen van de selectiecommissies (aangeduid door de burgemeesters, voorzitter van de betrokken selectiecommissie) bijzonder weinig ervaring hebben in de materie.

35. De directie statuten van de AIG tracht dit manco op te vangen door zelf typedocumenten te verstrekken (*cf.* randnummer 32), maar dit neemt niet weg dat de werkwijze die door haar wordt voorgesteld een eigen interpretatie blijft, gebaseerd op de oudere, niet meer geldende omzendbrieven.

²⁶ De voormalige nota was te raadplegen op de vroegere websitepagina http://www.vps.fgov.be/frame/police/nl_index.asp?choixLangue=nl. Die is echter niet langer beschikbaar.

²⁷ BS 9 oktober 2008.

2.5. Aanvullende elementen verstrekt door de IG en de dienst statuten

36. De inspecteur-generaal wijst op de uitgebreide samenstelling van de plaatselijke selectiecommissie voor het ambt van korpschef. Daar waar die initieel uit drie leden bestond, maar stelselmatig aangroeide tot zeven leden (*cf.* randnummers 9 en 24), dient vastgesteld dat de samenroeping van een commissie met zeven leden, waaronder verschillende externe experts, veel agendaproblemen met zich meebrengt. Anderzijds is hij de mening toegedaan dat de selectiecommissies die slechts bestaan uit drie leden (selectiecommissies voor gerechtelijk directeur, bestuurlijk directeur-coördinator en nationale selectiecommissie voor korpschef) beperkt zijn en het inherente risico in zich dragen te weinig extern (politie)georiënteerd te zijn. Een selectiecommissie bestaande uit vijf leden lijkt de IG daarom een zinvol en werkbaar compromis.

37. De aanwezigheid van de inspecteur-generaal in de selectiecommissies voor mandaatambten binnen de federale politie (directeur-generaal, gerechtelijk directeur en bestuurlijk directeur-coördinator) zou de coherentie verhogen en bovendien logisch zijn gezien de rol van de inspecteur-generaal in de betrokken evaluatiecommissies.

38. De directie statuten van de AIG wijst op de soms gebrekkige samenstelling van de persoonlijke dossiers van de kandidaten die moeten beoordeeld worden, daar waar, blijkens de regelgeving, de beslissing in de selectiecommissie wel degelijk mede op die persoonlijke dossiers dient gebaseerd te worden.

39. De directie statuten van de AIG wijst er tevens op dat in het ontwerp van koninklijk besluit in uitvoering van de wet van 15 mei 2007 op de Algemene Inspectie en houdende diverse bepalingen betreffende de rechtspositie van sommige leden van de politiediensten²⁸ de technische ondersteuning van de secretarissen van de diverse selectie- en evaluatiecommissies voor mandatarissen van de geïntegreerde politie effectief voorziet in het takenpakket van de AIG.

3. CONCLUSIES

40. Uit de uitgevoerde analyse blijkt dat:

- (1) Er weinig coherentie lijkt te zijn in de al of niet deelname van de inspecteur-generaal aan de selectie- en evaluatiecommissies voor mandatarissen van de geïntegreerde politie;
- (2) De selectiecommissies voor mandatarissen zeer uiteenlopend zijn in hun samenstelling, ook naar het aantal commissieleden;
- (3) De rol van de inspecteur-generaal, en bij uitbreiding van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie in het algemeen, voor wat betreft de evaluatie van mandatarissen, uitvoerig omschreven wordt in enkele ministeriële omzendbrieven die slechts geldig waren voor de ‘primo-benoemden’, waarbij de aangekondigde omzendbrief “*en régime*” er nooit kwam;
- (4) Een eventuele bijzondere rol van de inspecteur-generaal, en bij uitbreiding van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie in het

²⁸ BS 15 juni 2007.

algemeen, voor wat betreft de selectie van mandatarissen, niet vermeld wordt in de wettelijke bepalingen en er evenmin enige omzendbrief duiding bracht;

- (5) De IG en de dienst statuten van de AIG, zowel voor de selectie- als voor de evaluatiecommissies, naar best vermogen een eigen interpretatie en invulling aan hun rol geven, waardoor o.a. door middel van een spontaan aanbod aan technische ondersteuning aan de secretarissen getracht wordt meer eenvormigheid in de procedures te bekomen.

4. AANBEVELINGEN

41. Ingevolge voornoemde conclusies kan het Vast Comité P overgaan tot volgende aanbevelingen:

- (1) De samenstelling van de selectiecommissies die betrekking hebben op mandaten binnen de federale politie (met name voor het ambt van directeur-generaal (artikel VII.III.62 RPPol), voor het ambt van bestuurlijk directeur-coördinator (artikel VII.III.63 RPPol), voor het ambt van gerechtelijk directeur (artikel VII.III.65 RPPol) en de nationale selectiecommissie voor het ambt van korpschef (artikel VII.III.59 RPPol) aanpassen met het oog op de opname van de inspecteur-generaal als lid van de betrokken commissies. Tegelijkertijd zouden die selectiecommissies die thans slechts uit drie leden bestaan (met name de selectiecommissies voor bestuurlijk directeur-coördinator, voor gerechtelijk directeur en de nationale selectiecommissie voor korpschef) kunnen worden uitgebreid naar vijf leden;
- (2) Het opstellen van de, in de ministeriële omzendbrieven GPI 41 en 43 aangekondigde, navolgende ministeriële omzendbrief met het oog op de regeling van de evaluatie van mandatarissen “*en régime*”;
- (3) Het opstellen van een ministeriële omzendbrief inzake de werking van de selectiecommissies voor mandatarissen;
- (4) Teneinde de eenvormigheid van de procedures te optimaliseren, lijkt het wenselijk om in beide voorgestelde omzendbrieven de huidige reële toestand op te nemen met betrekking tot:
 - de rol inzake informatiegaring die de inspecteur-generaal thans, naar analogie van zijn rol in de evaluatiecommissies, waarneemt in selectiecommissies – waarbij de juiste finaliteit en de te raadplegen bronnen nauwkeurig omschreven dienen te worden;
 - de rol inzake technische ondersteuning van de secretaris van de selectie- en evaluatiecommissies waargenomen door de directie statuten van de AIG.

5. BIJLAGEN

42. Volgende stukken worden ter verduidelijking als bijlage gevoegd:

- Bijlage 1: Samenstelling van de verschillende selectie- en evaluatiecommissies voor mandatarissen;

- Bijlage 2: Standaardmail van de AIG aan de secretarissen van de evaluatiecommissies (van mandatarissen): het aanbod van technische ondersteuning;
- Bijlage 3: Standaardmail van de AIG aan de secretarissen van de selectiecommissies (van mandatarissen): het aanbod van technische ondersteuning.